

som det omtales i Ændringsforslagets § 3, har Mindretallet givet § 4 den Affattelse, at naar dette har fundet Sted, skulde Forslaget om Kommissionens Godkendelse forelægges Rigsdagen, men at Øernes Afstaaelse dog skulde være betinget af: 1) at den nye Grundlovs Folketingsvælgere ved det første Folketingsvalg under den nye Grundlov med Flertallet af de stemmende sluttede sig til Forslaget om Øernes Afstaaelse ved en særlig Afstemning, som skulde foregaa samtidig med Folketingsvalget, og 2) at ligeledes Øernes Befolkning ved en almindelig Afstemning skulde give Afstaaelsen sin Billigelse. Afgørelsen af det vestindiske Spørgsmaal forudsætter altsaa den nye Grundlovs Ikrafttræden og Foretagelsen af Valg.

Naar Mindretallet har taget det Standpunkt, har det ment sig i Overensstemmelse med den Opfattelse, som for ganske kort Tid siden maa siges at have været den almindelige, og som fik sit Udtryk fra Regeringens Side derved, at den i Folketinget fremsatte Forslag til Grundlovens Ikrafttræden. Stillingen paa det Tidspunkt var den, at efter at man havde gjort to forgæves Forsøg paa at tilvejebringe et Ministerium, hvori alle Rigsdagens Partier var repræsenterede, med det Formaal for Øje at undgaa Valg og skabe roligere Tilstande i Landet, og efter at man mellem disse to Forsøg havde haft politiske Opgørelser i begge Ting, af hvilke særlig den, der fandt Sted i Folketinget, havde en ikke lidet lidenskabelig Karakter, var Virkningerne heraf blevet en Skuffelse over, at det Forsøg, der var blevet gjort paa at danne et nyt Ministerium, ikke var lykkedes, og som Følge heraf var der naturligvis ud over Landet bølget en Del Ophidselse. Stillingen var da saadan, at man maatte befrygte, at Landet vilde komme til at ligge i en permanent Valgkamp, indtil man fik Valg, og at det under disse Omstændigheder vilde være at foretrække at tage Valget straks. Det gik, som sagt, de allerfleste ud fra; man talte jo allerede om, hvad Dag Valgene skulde være, og alle beredte sig paa Valg. Det er altsaa ud fra den Betragtning, at Mindretallet har stillet sit Forslag om at sætte Afgørelsen i Forbindelse med Valg. Dette kunde nu gøres paa to Maader, enten paa den Maade, som Mindretallet har foreslaaet, eller saaledes, at man udsatte Rigsdagens Beslutning angaaende Øernes Salg til efter, at den var traadt sammen efter Valg under den nye Grundlov, saaledes at det altsaa blev den nye Rigsdag, der kom

til at faa det sidste Ord. Dette vilde jo i og for sig have været det mest korrekte, og som det fremgaar af Betænkningen har Mindretallet ogsaa haft et Forslag fremme i Udvalget i den Retning. Men naar man alligevel har undladt at stille dette Forslag, er det, fordi Gennemførelsen af Sagen paa den Maade vilde have medført paa to Punkter meget betydelige Vanskeligheder. For det første vilde det have medført, at Afgørelsen af den vestindiske Sag rimeligvis ikke kunde finde Sted før hen imod Jul, og det vilde ikke være heldigt for Øerne eller for deres Befolkning, som naturligvis maa være interesseret i, at Sagen, som den ligger, finder sin endelige Afgørelse saa snart som muligt. Og det vilde heller ikke have været heldigt for os herhjemme; thi ogsaa her i Landet begynder man at ønske, at man i det mindste kan øjne Udgangen af denne Sag. Desuden kan man jo sige, at hver Dag der gaar, uden at det sker, bogstaveligt talt er kostbar. Men foruden denne Ulempe var der en anden, nemlig den, at ved at skyde Afgørelsen ud til efter, at Valg havde fundet Sted, vilde man ikke have saa let ved at undgaa den uheldige Sammenblanding mellem den almindelige politiske Situation og det vestindiske Spørgsmaal. Det vilde jo ogsaa være Tilfældet efter Regeringsforslaget. Regeringens Forslag er med nogle Ændringer det samme Forslag som det, der blev fremsat under Forhandlingerne om Dannelsen af et Samlingsministerium, med den ganske vist meget betydelige Undtagelse, at det Led i Forslaget, som var Betingelsen for dets Fremkomst og for, at det fandt den Tilslutning, som det gjorde, i Delegationen, er strøget af Regeringen. Efter dette Forslag er det jo Tanken, at Vælgerne skal stemme først og Rigsdagen sidst. Vi fra Venstres Side gik med til dette Forslag i Haab om, at man derved skulde naa det Maal, man havde for Forhandlingerne. Naar der er Uoverensstemmelser, og man skal naa en Overenskomst, maa man jo af og til gøre ret betydelige Indrømmelser fra de forskellige Sider, og vi gjorde altsaa den Indrømmelse for derved at undgaa Valg. Jeg tilstaar, at jeg for mit Vedkommende har haft vanskeligt ved at forsone mig med dette Forslags Tanke. Det forekommer mig noget aparte, at Rigsdagsmændene maa sige til Vælgerne, naar disse kaldes til Afstemning: „Ja, nu stemmer I, men bagefter kommer Turen til os, og I ved jo nok, at Rigsdagsmændene er kun bundne ved deres Overbevis-